

Wim van de Pol
Pascal

Op 21 april werd – eindelijk –
de eerste windmolen van de
Coöperatieve Vereniging
Noorderwind in gebruik geno-
men. Feest in Groningen, en

nog eens extra feest omdat het
de laatste molen van het
75 kW-type van La-

Het dossier Noorderwind, coöperatieve windmolenvereniging voor Groningen en Drente, is inmiddels meer dan vuistdik. De eerste aarzende velletjes zijn gedateerd voorjaar 1985. De vele brieven, notulen en subsidieformulieren in het dossier schetsen een uiterst moeizame poging om een kollektief beheerde windmolen in de EGD-regio te kunnen plaatsen.

Het zit Noorderwind dan ook niet mee. Waar de zusterverenigingen in Friesland, Zeeland en elders, vaak dankzij goede afspraken over teruglevertarieven en subsidies met energiebedrijven en andere afnemers van de stroom de ene molen na de andere feestelijk openen, lukken al die dingen in Groningen en Drente niet. Het EGD biedt slechts een bij lange na niet rendabel teruglevertarief, wat trouwens ook politiek onhoudbaar mager bleek: onlangs werd het tarief fors verhoogd.

Vele andere mogelijke afnemers van molenstroom worden vervolgens benaderd. Het blijkt een te laag of te onregelmatig verbruik te zijn dat steeds opnieuw de verwachtingen tempert. Teruggekomen bij het EGD zit er nog steeds geen cent rek in het lage tarief. Een financieel gezonde windmolenuitbouw is kennelijk een onmogelijkheid in Groningen en Drente. Er knapt iets bij het bestuur van Noorderwind. In de regionale pers wordt het EGD royaal te kakken gezet: veruit het meest windenergie-onvriendelijke energiebedrijf in Nederland. En op de algemene ledenvergadering van de vereniging worden de leden zachtjes aan voorbereid op wat dreigt te gebeuren: opheffing van de club wegen onbereikbaarheid van de doelstelling.

iets moois

In een laatste poging om het verenigingsdoel, een coöperatief beheerde windturbine, te bereiken schuift het bestuur nog eenmaal op volle oorlogssterkte aan bij enkele ambtenaren van de Rijks Universiteit Groningen. Gespreksonderwerp: wij hebben een molen van 75 KW, maar geen plek voor de molen en geen afnemer van de stroom. Jullie hebben een groot complex met alle ruimte en veel wind en een hoog elektriciteitsverbruik. Hier moet iets moois uit kunnen bloeien.

En dat mooie staat er inmiddels. Zaterdag 21 april werd de Noorderwind-molen in gebruik genomen. De molen is Pascal gedoopt, naar de beroemde weerkundige. Daarbij is het optimisme van het bestuur van de vereniging meteen duidelijk, want de rij gelijksoortige namen voor volgende molens is lang: Beaufort, Buys Ballot, Pelleboer en zo meer. De molen levert op de Paddepoel-lokatie van de Universiteit naar verwachting zo'n 100.000 KWh

per jaar. De Universiteit neemt de stroom in haar geheel af, tegen de prijs die zij anders voor stroom uit het net zou betalen aan het Energiebedrijf van de Gemeente Groningen. Dat tarief bedraagt nu circa 13 ct/KWh.

Eigenlijk is dat bedrag te laag. Berekeningen, onder andere van de Organisatie voor Duurzame Energie (ODE) te Utrecht, laten zien dat windenergie ongeveer die 13 cent waard is, plus een aandeel van de 'vermeden maatschappelijke kosten' zoals dat heet. Je hoeft namelijk voor windstroom naderhand geen geld uit te geven aan de bestrijding van de gevolgen van zure regen, of aan de dure opslag van radioactief afval. Windenergie is dus meer waard dan circa 13 cent.

Wethouder Morssink

Het bestuur van Noorderwind heeft aan Wethouder Morssink van de gemeente Groningen, die onder andere Milieu en Energie in zijn portefeuille heeft, gevraagd of hij Noorderwind een deel van die vermeden kosten zou willen vergoeden. Daar kon de wethouder niet aan beginnen: zulks is immers een landelijke kwestie, zei hij, daar liggen geen mogelijkheden voor een gemeente alleen. Maar hij zegde toe zijn best te zullen doen in het daarvoor aangewezen landelijke overleg, want in principe is het vergoeden van een deel van die vermeden kosten een goede zaak vond ook hij.

Overigens had Morssink op verschillende manieren al zijn steentje bijgedragen aan Pascal: het gemeentelijk energiebedrijf had kabels en leidingen geleverd, en andere hand- en span-diensten tijdens de voorbereidingen en de bouw van de molen.

Omdat, naast dat alles, Pascal de eerste moderne windmolen binnen de gemeentegrenzen van Groningen is, verrichte Morssink op 21 april graag de openingshandeling: hij bevrijdde de met een touw vastgebonden wieken. De daarbij uitgesproken historische woorden gingen vanwege de straffe wind helaas voor het nageslacht verloren.

De voorzitter van Noorderwind had het in zijn rede op 21 april al opgemerkt: dit initiatief markeert de overgang van de 70-er naar de 80-er jaren. We waren altijd overal tegen, nu zijn we ergens voor. Toen demonstreerden we tegen kernenergie, nu exploiteren we een molen die meer dan anderhalve ton heeft gekost. Het initiatief werkt, de molen draait en levert. Op de middag van 21 april had de molen al 1600 kWh op de meter staan: reeds geleverd aan de Universiteit. Dat is goed voor zo'n f200,-. Daarmee had het bestuur van Noorderwind de drankjes van die middag er al weer bijna uit.